

Sygn. akt II Co 885/20

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2020 r.

Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w P., Wydział II Cywilny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Krzysztof Jankowiak

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2020 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

skargi Miasta P.

na czynności P. B., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Stare Miasto w P.

w sprawie Km 861/18

z wniosku Miasta P.

przeciwko M. C.

o świadczenie pieniężne

postanawia

I. uchylić postanowienie Komornika z 13 lipca 2020 r.

II. zasądzić od dłużniczki na rzecz wierzyciela 130 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego.

K. J.

UZASADNIENIE

Wierzyciel Miasto P. wniósł skargę na czynności P. B., Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Poznań Stare Miasto w P.. Zaskarżył postanowienie, w którym Komornik ustalił koszty niecelowego wszczęcia egzekucji i obciążył nimi wierzyciela. Podniósł, że egzekucji nie można uznać za niecelową, bowiem w chwili jej wszczęcia świadczenie pozostawało niespełnione.

Sąd zważył, co następuje:

Skarga jest w całej rozciągłości zasadna. Postępowanie w zaskarżonej sprawie było prowadzone na podstawie kolejnego tytułu wykonawczego, bowiem równolegle toczyła się egzekucja prowadzona przez innego Komornika. Właśnie w tym drugim, wszczętym wcześniej postępowaniu, doszło ostatecznie do wyegzekwowania świadczenia, co stało się powodem złożenia przez wierzyciela wniosku o umorzenie zaskarżonego postępowania egzekucyjnego. W żadnym wypadku nie można w takiej sytuacji traktować egzekucji wszczętej w zaskarżonej sprawie jako niecelowej. Możliwość wydawania kolejnych tytułów wykonawczych wynika przecież z ustawy, absurdalne byłoby wobec tego traktowanie jako niecelowej egzekucji wydanej na podstawie takiego tytułu. Skoro zaś możliwe jest prowadzenie równolegle dwóch postępowań egzekucyjnych, należy liczyć się w tym, że jedno z takich postępowań może zakończyć się wyegzekwowaniem świadczenia, co spowoduje konieczność umorzenia drugiego postępowania.

Zdecydowanie błędne było wobec tego ustalenie opłaty na podstawie art. 30 ustawy o kosztach komorniczych. Błędne było również obciążenie wierzyciela obowiązkiem zwrotu wydatków – skoro egzekucja nie była niecelowa, nie ma podstaw do obciążania jakimikolwiek jej kosztami wierzyciela. Wobec tego zaskarżone postanowienie należy uchylić.

Należy w tym momencie odpowiedzieć na pytanie, kto winien ponieść koszty zaskarżonego postępowania oraz na jakiej podstawie i w jakiej wysokości należy ustalić opłatę. Koszty postępowania w zakresie zwrotu wydatków powinien ponieść dłużnik – jako ten, który co do zasady ponosi koszty postępowania egzekucyjnego. Jeśli chodzi o opłatę, zdaniem Sądu nie ma podstaw do ustalenia opłaty na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych. Formalnie wprowadził wierzyciel wnioś o umorzenie postępowania, należy jednak zauważyć, że nawet gdyby tego nie uczynił, egzekucję musiałby umorzyć z urzędu Komornik na podstawie art. 355 kpc w zw. z 13 § 2 kpc – z chwilą wyegzekwowania świadczenia stała się ona bowiem niedopuszczalna. Nie można wierzyciela karać nakładaniem opłaty tylko dlatego, że wnioś o umorzenie niedopuszczalnej egzekucji – w istocie rzeczy po prostu informując Komornika, że należy zakończyć egzekucję.

Zdaniem Sądu jedyna opłata, jaka może być w zaskarżonej sprawie ustalona – biorąc pod uwagę treść postanowienia Sądu z 6 kwietnia 2020 r. – winna zostać ustalona na podstawie art. 29 ust. 4 ustawy o kosztach komorniczych. Jest to bowiem opłata ustalana w przypadku egzekucji bezskutecznej (całkowicie lub częściowo), opłata oderwana od wysokości egzekwowanego świadczenia, co ma w zaskarżonej sprawie znaczenie, gdyż opłatę powiązaną z wysokością egzekwowanego świadczenia pobrał Komornik, który przeprowadził skuteczną egzekucję. Komornik wyda się nowe postanowienie, w którym obciąży obowiązkiem zwrotu wydatków dłużnika a opłatę ustali na podstawie art. 29 ust. 4 ustawy o kosztach komorniczych.

O kosztach postępowania skargowego orzeczono na podstawie art. 770 kpc. Na zasądzone koszty składa się 50 zł opłaty sądowej od skargi i 80 zł opłaty za czynności radców prawnych.

K. J.